

การรับรู้ภาพลักษณ์และคุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษา: กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Perception of Image and Service Quality of the Music Education
Department: A Case Study of Phetchaburi Rajabhat University

เสถียรวุฒิ แก้วดี

Setthawut Kaewdee

สาขาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Music Education Department, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phetchaburi Rajabhat University

Corresponding author E-mail: Setthawut.kae@mail.pbru.ac.th

(Received: August 29, 2024; Revised: June 8, 2025; Accepted: June 29, 2025)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์และคุณภาพบริการ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์และคุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจำนวน 42 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานประกอบด้วย Independent Samples t-test, One-way ANOVA, LSD, และ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในภาพรวมและด้านต่างในระดับมากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประเพณีการใช้บริการแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์การใช้บริการแตกต่างกัน และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาพลักษณ์ กับ การรับรู้คุณภาพบริการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: ภาพลักษณ์ คุณภาพบริการ สาขาดนตรีศึกษา

Abstract

This study aimed to examine the general characteristics of music education students at Phetchaburi Rajabhat University that influence their perception of image and service quality, as well as to investigate the relationship between image perception and service quality in the music education program. The sample consisted of 42 students enrolled in the music education program at Phetchaburi Rajabhat University. Data were analyzed using both descriptive statistics—including percentage, mean, and standard deviation—and inferential statistics, including Independent Samples t-test, One-way ANOVA, Least Significant Difference (LSD) test, and Pearson Product-Moment Correlation Coefficient, with a statistical significance level set at 0.05. The results revealed that most respondents reported a high level of overall image perception, along with high levels in various related aspects. Hypothesis testing showed that different types of service usage had no significant effect on image perception. However, a relatively strong positive correlation was found between image perception and service quality perception.

Keywords: Image, Service Quality, Music Education Program

บทนำ

การศึกษาดนตรีในเมืองไทยได้รับความนิยมกันมากขึ้นซึ่งมีปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องหลายอย่างด้วยกัน ได้แก่มีครูดนตรีที่มีคุณภาพและจำนวนมากขึ้นการศึกษาดนตรีมีการขยายตัวกว้างขวางและสูงขึ้นมีสถาบันดนตรีเกิดขึ้นทุกทางสรรพสินค้าทุกจังหวัดการศึกษาทางด้านดนตรีสามารถขยายอาชีพให้กว้างได้มากขึ้น อาทิเช่น ดนตรีคลาสสิก ดนตรีแจ๊ส ดนตรีสมัยนิยม ดนตรีบำบัด อดุสสาหกรรมดนตรี ธุรกิจดนตรี ดนตรีศึกษา การสอน ดนตรีปฏิบัติ ดนตรีวิทยา ดนตรีประกอบภาพยนตร์ดนตรีเทคโนโลยีเป็นต้นกิจกรรมทางดนตรีมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นมีการแสดงดนตรีระดับนานาชาติ โดยนักร้อง นักดนตรีและศิลปินชั้นนำระดับนานาชาติได้เดินทางมาแสดงในประเทศไทยจำนวนมาก ทำให้การศึกษาดนตรี ได้รับความนิยม และมองเห็นทิศทางการเจริญเติบโตมากขึ้น (สุกรี เจริญสุข, 2561)

การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนระดับสูงที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนทางวิชาชีพ โดยมีการเรียนการสอนต้องมีการผสมผสานและบูรณาการทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องให้ครอบคลุมทั้ง ทักษะทางดนตรีองค์ประกอบของดนตรี และวรรณกรรมทางดนตรี ซึ่งมีลักษณะของขอบเขตเนื้อหาหลากหลาย ดังนั้นวิธีการสอน วิธีการประเมินผล กิจกรรมสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่แตกต่างกันความสามารถทางวิชาการและประสบการณ์ของอาจารย์ก็มีความสำคัญ

อย่างมาก รวมถึงการจัดการชั้นเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน อุปกรณ์สนับสนุนการศึกษา และองค์ประกอบอื่นๆทางการศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาทางดนตรี (มานิก หวังพานิช, 2559)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่พัฒนามาจาก โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ ที่ตั้งครั้งแรกที่ ตำบลอู่เรือ จังหวัดราชบุรี จากการเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูกรรม ประจำ จังหวัดราชบุรี ในปี พ.ศ. 2469 ต่อมา จึงได้มีหลักฐานยืนยันว่าได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2468 ณ พื้นที่วัดท่าโค (ร้าง) ริมฝั่งน้ำ แม่กลอง ตำบลอู่เรือ จังหวัดราชบุรี จากนั้นจึงมีวิวัฒนาการตามลำดับ ในปีพ.ศ. 2476 ยกฐานะขึ้นเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู มวลและเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร จังหวัดเพชรบุรีในปีต่อมา พ.ศ.2519 ยกฐานะขึ้นเป็น สถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูพ.ศ. 2518 หลังจากนั้นปีพ.ศ.2535 ได้รับพระราชทานนาม "ราชภัฏ" จากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ให้เป็นชื่อ ประจำสถาบัน พร้อมทั้ง พระราชทาน พระราชลัญจกรเป็นตราประจำมหาวิทยาลัย และยกฐานะเป็นสถาบัน ราชภัฏเพชรบุรี ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 โดยในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตั้งอยู่ ถนน หาดเจ้าสำราญ ตำบล นาวิ่ง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นสถาบันการศึกษาเก่าแก่มี การพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 90ปี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและ วิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแก่สังคม รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี จัดการเรียนการสอนเป็น 8 คณะคือ 1) คณะครุศาสตร์ 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3) คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 4) คณะวิทยาการจัดการ 5) คณะเทคโนโลยีการเกษตร 6) คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม 7) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 8) คณะพยาบาลศาสตร์

ผลจำนวนนักศึกษาที่รับการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2564-2566 ของคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์สาขาดนตรีศึกษาจากการประกาศรับนักศึกษารวม 3 ชั้นปีมีอยู่ที่ 90 คนคิดเป็นร้อยละ 100 นักศึกษาที่เข้าเรียนจริงของนักศึกษา 3 ชั้นปีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ซึ่งส่งผลกระทบไปยังจำนวน นักศึกษาแรรกับเข้าคงอยู่และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา มีผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ทางคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเข้าศึกษาทางด้านดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ไม่ สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่ตามกำหนดไว้โดยทางคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี ผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีโดยมุ่งเน้นที่นักศึกษาที่เข้ารับ การศึกษาแต่ละชั้นปี ตามหลักสูตรดนตรีศึกษาจำนวน 42 คน เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์ และคุณภาพบริการการศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเพื่อการพัฒนาด้านดนตรีศึกษาของ ประเทศไทย และการบริหารจัดการในสถานศึกษา ด้านดนตรีศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและ ความมั่นคงที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาพลักษณ์กับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่แตกต่างกัน
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่แตกต่างกัน
3. การรับรู้ภาพลักษณ์มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์และคุณภาพบริการ สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ซึ่งการศึกษานี้ได้ดำเนินการตามลำดับ ขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 42 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการออกแบบสอบถามเพื่อสอบถามนักศึกษา สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นำแบบสอบถามไปทดสอบเครื่องมือจำนวน 42 ชุดเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งถ้าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่ามากกว่า 0.7 ค่าความเชื่อมั่นถึงเกณฑ์ที่ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการศึกษาต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีลักษณะของคำถามปลายปิด(Close-Ended Questions) มีจำนวน 6 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี การศึกษา จังหวัดที่อยู่อาศัย เกรดเฉลี่ยสะสมและรายได้ต่อเดือนครอบครัว

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ภาพลักษณ์ของ สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questions) โดยแบ่งภาพลักษณ์ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านภาพลักษณ์สาขาดนตรีศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านอาจารย์ผู้สอน

คำถามในส่วนที่ 2 ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับสเกลแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้ให้น้ำหนักของการประเมินค่า ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง การรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง การรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก

3 คะแนน หมายถึง การรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง การรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ น้อย

1 คะแนน หมายถึง การรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questions) โดยแบ่งคุณภาพบริการออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 2) ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัย 3) ด้านการบริหารจัดการของสาขา ดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำถามในส่วนที่ 3 แบ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับสเกลแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้ให้น้ำหนักของการประเมินค่าดังนี้

5 คะแนน หมายถึง การรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง การรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับ มาก

3 คะแนน หมายถึง การรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง การรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับ น้อย

1 คะแนน หมายถึง การรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การแปรผล (Interpectation) การอภิปรายผลการวิจัยลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ในระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549)

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามที่ให้แสดงข้อเสนอแนะที่ควรมีการปรับปรุงเพื่อให้มีภาพลักษณ์และคุณภาพบริการที่ดีของสาขาดนตรีศึกษา (ดนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 1 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1. เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือและข้อเสนอแนะ

2. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาในการตอบแบบสอบถาม

3. แบบสอบถามที่ทำการแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาดำเนินการตรวจสอบอีกครั้งเป็นครั้งสุดท้ายถึงความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดลอง (Try-out) กับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวนผู้ใช้บริการ จำนวน 42 ตัวอย่าง เพื่อนำมาหาความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach

4.1 ตรวจสอบภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม (Questionnaires) ว่าผู้ตอบแบบสอบถามอ่านแล้วเข้าใจหรือไม่ มีปัญหาในการตอบแบบสอบถามบางประการ

4.2 ตรวจสอบคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามว่า ทำให้ตอบแบบสอบถามเข้าใจตรงกับเนื้อหาที่ผู้ทำการศึกษาต้องการหรือไม่

4.3 เพื่อวัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อมูลในแบบสอบถาม โดยใช้ผลลัพธ์ของค่าอัลฟา (Alpha Coefficient) ที่ได้แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะต้องมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ได้และในการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้ได้ค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.9520

4.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปใช้เก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 ตัวอย่างโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้คือการขอความร่วมมือจากนักศึกษาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 42 คนในการตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการศึกษาโดยทำการค้นคว้าจากวิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัยเชิงหนังสือ, ตำราที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามที่ได้รับรวบรวมมาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) การนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบ ที่มีความสมบูรณ์แล้วบันทึกลงรหัสตามที่กำหนดไว้
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการบันทึกลงรหัสแล้วมาทำการประมวลผลข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ทำการประมวลผลข้อมูลโดย โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย เพื่อหาค่าสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดังนี้
 - 1.1 นำข้อมูลของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มาคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 นำข้อมูลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 การรับรู้ภาพลักษณ์ ของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - 1.3 นำข้อมูลของแบบสอบถามส่วนที่ 3 การรับรู้คุณภาพบริการของสาขาดนตรีศึกษา (ดนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการนำข้อมูลของแบบสอบถามมาทดสอบสมมติฐานทางสถิติดังนี้
 - 2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันโดยวิธีสถิติทดสอบค่า Independent Sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2
 - 2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2
 - 2.3 ทดสอบความสัมพันธ์ (Pearson Correlation) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจะเรียกว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient เป็นค่าที่ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ชุด ข้อมูลที่ใช้จะต้องเป็นชนิดอันตรภาค (Interval data) และข้อมูลชนิด

อัตราส่วน (Ratio data ที่เป็นไปตามข้อตกลงที่ว่า ข้อมูลจะต้องได้มาจากข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ (Normality assumption) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา จังหวัดที่อยู่อาศัย เกรดเฉลี่ยสะสมและรายได้ต่อเดือนครอบครัว

จากการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ จำนวน 42 ตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาเป็นเพศหญิง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 อายุ 20 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคืออายุ 19 ปี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ชั้นปีที่ศึกษา ชั้นปี 2 มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคือชั้นปี 4 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 จังหวัดที่อาศัย ในจังหวัดเพชรบุรี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือจังหวัดอื่น ๆ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ 3.00-3.30 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือเกรดเฉลี่ยสะสมที่ 2.70-3.00 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รายได้ต่อเดือนของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ความถี่ และร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=42)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	32	76.2
หญิง	10	23.8
รวม	42	100
อายุ		
18 ปี	1	2.4
19 ปี	10	23.8
20 ปี	15	35.7
21 ปี	6	14.3
22 ปี	8	19
23 ปี	2	4.8
รวม	42	100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=42)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปี1	7	16.7
ชั้นปี2	15	35.7
ชั้นปี3	8	19
ชั้นปี4	12	28.6
รวม	42	100
จังหวัดที่อาศัย		
เพชรบุรี	26	62.9
จังหวัดอื่นๆ	16	38.1
รวม	42	100
เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	1	2.4
2.00-2.30	4	9.5
2.30-2.50	4	9.5
2.50-2.70	3	7.1
2.70-3.00	10	23.8
3.00-3.30	12	28.6
3.30 ขึ้นไป	8	19
รวม	42	100
รายได้ต่อเดือนของครอบครัว		
ต่ำกว่า10,000	13	31
10,001-15,000	11	26.2
15,001-20,000	7	16.7
20,001-25,000	3	7.1
25,001-30,000	2	4.8
30,001 บาทขึ้นไป	6	14.3
รวม	42	100

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ภาพลักษณ์โดยภาพรวม

การรับรู้ภาพลักษณ์	Mean	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านภาพลักษณ์สาขาดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	3.71	0.822	มาก	(2)
2. ด้านหลักสูตร	3.69	0.832	มาก	(3)
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.14	0.803	มาก	(1)
การรับรู้โดยภาพรวม	3.85	0.695	มาก	

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ภาพลักษณ์ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.85 (S.D. = 0.695) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าระดับการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.69 - 4.14 โดยระดับการรับรู้อันดับแรก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอนค่าเฉลี่ย 4.14 (S.D. = 0.803) รองลงมา ด้านภาพลักษณ์สาขาดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D. = 0.822) และด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ย 3.69 (S.D. = 0.832)

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้คุณภาพการบริการ โดยภาพรวม

การรับรู้ภาพการบริการ	Mean	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.78	0.900	มาก	(3)
2. ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัย	3.97	0.721	มาก	(1)
3. ด้านการบริหารจัดการของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	3.88	0.787	มาก	(2)
การรับรู้โดยภาพรวม	3.88	0.736	มาก	

จากตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้คุณภาพการบริการในภาพรวม พบว่า นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีระดับการรับรู้คุณภาพบริการโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D. = 0.736) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าระดับการรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 - 3.97 โดยระดับการรับรู้อันดับแรก คือ ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = 0.721) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D. = 0.787) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนค่าเฉลี่ย 3.78 (S.D. = 0.900)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้สถิติอนุमानมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย Independent samples t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทำการทดสอบรายด้านพบว่า ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำแนกตามเพศในภาพรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.70 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_1 และยอมรับ H_0 แสดงว่า เพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 1.2 อายุแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในภาพรวม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.65 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า อายุแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 จังหวัดที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในภาพรวม จำแนกตามจังหวัดที่อาศัยอยู่ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.07 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า จังหวัดที่อาศัยอยู่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา (คณตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นปีมีค่า Sig. เท่ากับ 0.37 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

แสดงว่าระดับชั้นปีแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในภาพรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.26 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่าเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาพรวม จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวมีค่า Sig. เท่ากับ 0.26 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่ารายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานด้วย Independent samples t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทำการทดสอบรายด้าน พบว่า ระดับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำแนกตามเพศในภาพรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.55 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_1 และยอมรับ H_0 แสดงว่าเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 2.2 อายุแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในภาพรวม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.54 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

แสดงว่า อายุแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 จังหวัดที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ระดับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาพรวม จำแนกตามจังหวัดที่อาศัยอยู่ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.15 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า จังหวัดที่อาศัยอยู่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 ระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.52 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า ระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5 เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ระดับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาพรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.28 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.6 รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแตกต่างกัน

ผลของการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า One-way ANOVA โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าระดับการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาพรวม จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.45 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้คุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ภาพลักษณ์มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบริการของของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาพลักษณ์กับการรับรู้คุณภาพบริการของของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีทั้งในภาพรวมและรายด้าน

การรับรู้คุณภาพบริการ		การรับรู้ภาพลักษณ์			
		1. ด้านภาพลักษณ์ สาขาคณตรีศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	2. ด้านหลักสูตร	3. ด้าน อาจารย์ ผู้สอน	ภาพรวม
1. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	Pearson	.633**	.668**	.704**	.788**
	Correlation(r)				
	ระดับความสัมพันธ์	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง
	Sig. (2-tailed)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)
2. ด้านสถานที่ของ มหาวิทยาลัย	Pearson	.585**	.734**	.615**	.761**
	Correlation(r)				
	ระดับความสัมพันธ์	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง
	Sig. (2-tailed)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)
3. ด้านการบริหารจัดการ ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	Pearson	.653**	.705**	.819**	.855**
	Correlation(r)				
	ระดับความสัมพันธ์	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	สูงมาก	สูงมาก
	Sig. (2-tailed)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)
ภาพรวม	Pearson	.682**	.764**	.780 **	.875**
	Correlation(r)				
	ระดับความสัมพันธ์	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	ค่อนข้างสูง	สูงมาก
	Sig. (2-tailed)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)	(0.000**)

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ Pearson Correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาพลักษณ์กับการรับรู้คุณภาพบริการของของสาขาคณตรีศึกษา (คณตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูงมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การรับรู้ภาพลักษณ์ ด้านภาพลักษณ์สาขาคณตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ในทิศทางบวกกับการรับรู้คุณภาพบริการ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัย ด้านการบริหารจัดการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและผลรวมโดยมีค่า Sig. เท่ากับ

0.000 ตามลำดับ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่าการรับรู้ภาพลักษณ์ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบริการ

การรับรู้ภาพลักษณ์ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการรับรู้คุณภาพบริการ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 2.ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัย 3.ด้านการบริหารจัดการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและผลรวมโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ตามลำดับ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่าการรับรู้ภาพลักษณ์ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบริการ

การรับรู้ภาพลักษณ์ ด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการรับรู้คุณภาพบริการ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัยด้านการบริหารจัดการของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และผลรวมโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ตามลำดับ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่าการรับรู้ภาพลักษณ์ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบริการ

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้ภาพลักษณ์และคุณภาพบริการของสาขาคณตรีศึกษา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

การรับรู้ภาพลักษณ์ของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านภาพลักษณ์ สาขาคณตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีระดับการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ส่วนในรายชื่อนักศึกษาให้ความสำคัญสูงสุดต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีความร่มรื่นและสวยงาม พร้อมต่อการจัดการศึกษาโดยที่นักศึกษาให้ความสำคัญในด้านสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปเป็นลำดับสุดท้าย จึงสามารถอภิปรายได้ว่า นักศึกษาที่มีความสนใจศึกษาต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีความร่มรื่นและสวยงาม พร้อมต่อการจัดการศึกษา และภาพลักษณ์ของสถาบันที่เสริมสร้างความเชื่อมั่นให้นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกัน ความสำคัญของหลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) ในทฤษฎีทางการตลาดของ คอตเลอร์ และเคลเลอร์ (Kotler & Keller, 2012) ที่ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งหลักฐานทางกายภาพมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความรู้สึกและปฏิกิริยาตอบสนองของใช้บริการ และผู้ใช้บริการมักจะมองหาองค์ประกอบเหล่านี้เพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณพนัน จันทา (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อภาพลักษณ์ อยู่ในระดับมาก นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกที่ความอำนวยความสะดวกในมหาวิทยาลัย เพื่อการส่งผลต่อการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูงสุด แสดงถึงว่าด้านภาพลักษณ์ของของสาขาคณตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในของสาขาคณตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านหลักสูตร มีระดับการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ส่วนในรายชื่อนักศึกษาให้ความสำคัญสูงที่สุดต่อระบบรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อแบบโควตาหรือรับตรงและหลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพครูดนตรีนั้นหมายถึง นักศึกษามีแนวคิดในการเลือกหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการประกอบอาชีพการสอนดนตรีเป็นหลักและได้รับการยอมรับจากสายงานอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทางการตลาดของ คอตเลอร์ และเคลเลอร์ (Kotler & Keller, 2012) ที่ได้บอกว่า ผลลัพธ์ คือ ผลประโยชน์พื้นฐานของการบริการที่ลูกค้าได้รับเพื่อตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการ ในลักษณะนี้ หลักสูตรเปรียบเสมือนผลลัพธ์ ให้นักศึกษาเลือกในการสนับสนุนการได้รับความรู้จากการเลือกศึกษา เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ และสอดคล้องกับ ธรรมธ อัมโร (2552) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาดุริยางคศาสตร์สากล คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2552 พบว่า นักศึกษามีการตัดสินใจในภาพรวมด้านหลักสูตรมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาให้ความสำคัญกับหลักสูตรสร้างพื้นฐานทางความรู้และสามารถนำไปประกอบอาชีพการสอนดนตรีได้ อีกทั้งยังสามารถสร้างพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในอนาคต แสดงว่าด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านอาจารย์ผู้สอน มีระดับการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ส่วนในรายชื่อนักศึกษาให้ความสำคัญสูงที่สุดต่ออาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนรองลงมา คือ อาจารย์มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางตรงกับสาขาที่ทำการสอนรวมถึงด้านวิชาการของอาจารย์ผู้สอน โดยที่นักศึกษาให้ความสำคัญในด้าน ผลงานวิชาการและผลงานการแสดงดนตรี ที่เป็นประโยชน์เป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย จึงอภิปรายได้ว่า ความเชื่อมั่นในความรู้ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยหลักในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทางการตลาดของ คอตเลอร์ และเคลเลอร์ (Kotler & Keller, 2012) ที่ได้กล่าวว่า บุคลากร คือ ปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความแตกต่างให้กับธุรกิจ ในมุมมองสถานศึกษาอาจารย์ถือเป็นบุคลากรที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันการตลาดให้กับสถานศึกษาจนเกิดเป็นแรงจูงใจ และสร้างความพอใจได้ และสอดคล้องกับ ทรงธรรม ชีระกุล และคณะ (2553) ที่กล่าวว่าปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ ด้านอาจารย์ผู้สอนมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก แสดงถึงว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยหลักสำคัญในการเรียนการสอนดนตรี เป็นเสมือนแรงบันดาลใจในการสร้างผลการเรียนที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้ในอนาคต แสดงว่าด้านอาจารย์ผู้สอน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และสอดคล้องกันกับความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

การรับรู้คุณภาพบริการของสาขา ดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีระดับการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ส่วนในรายชื่อนักศึกษาให้ความสำคัญสูง ที่สุดต่อสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีมีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างพอเพียงทางด้านดนตรีที่มีความทันสมัยและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยที่นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์เพียงพอต่อนักศึกษาจึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษามองหาสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกระหว่างการศึกษา เพื่อทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในการศึกษา สอดคล้องกันในทฤษฎีทางการตลาดของ คอตเลอร์ และเคลเลอร์ (Kotler & Keller, 2012) ที่ได้กล่าวว่า ผลลัพธ์ คือ ผลเป็นประโยชน์พื้นฐานของการบริการที่ลูกค้าได้รับเพื่อตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการ ในลักษณะนี้ อุปกรณ์การศึกษา เปรียบเสมือนผลลัพธ์ให้นักศึกษาเลือกในการสนับสนุน การได้รับความรู้จากการเลือกศึกษา และสอดคล้องกับ พรหมพนัส จันทา (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกที่สิ่งที่จะอำนวยความสะดวกในมหาวิทยาลัย เพื่อการส่งผลต่อการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูงสุด ดังนั้นอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความจำเป็นที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่เลือกศึกษาต่อได้และแสดงถึงว่าอุปกรณ์การเรียนการสอนของสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อุปกรณ์เพียงพอต่อนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านการบริหารจัดการของสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีระดับการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ส่วนในรายชื่อนักศึกษาให้ความสำคัญสูงที่สุดต่อสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีคือตั้งอยู่ในเขตชุมชนสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาศึกษา รองลงมาคือ การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษามีความเหมาะสม โดยที่นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยที่สุดสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่เหมาะสมต่อการเข้ามาศึกษาต่อจึงอภิปรายได้ว่า นักศึกษาต่อการตั้งความสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเรียน รวมถึงการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาเกิดความต้องการในการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกันในทฤษฎีทางการตลาดของ คอตเลอร์ และเคลเลอร์ (Kotler & Keller, 2012) ที่ได้กล่าวว่ากระบวนการบริการ เป็นขั้นตอนหนึ่งที่จะส่งมอบความประทับใจให้แก่นักศึกษา หรือผู้รับบริการได้ สอดคล้องกับ ชลกาญจน์ ภาควิน (2552) ที่กล่าวว่า การศึกษาการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ปัจจัยปัจจัยด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้การที่สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีการบริหารจัดการให้รวดเร็วและเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาได้นั้น เป็นจะเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาได้ในอนาคต แสดงถึงว่าการบริหารจัดการของสาขาดนตรีศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัยศึกษา พบว่า นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีระดับการรับรู้คุณภาพบริการ ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับการรับรู้คุณภาพบริการอยู่ในระดับมากเครื่องมืออุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น มีร้านค้า มีร้านอาหารมีจำนวนนักศึกษาไม่แออัด มียามหรือระบบรักษาความปลอดภัยที่ น่าเชื่อถือบรรยากาศที่ดี สวยงาม สะอาด และเหมาะสมในการเข้าศึกษาและสถานที่สะดวกต่อการเดินทาง ดังที่ ปภาวิ บุญกลาง (2560) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อระหว่างจุดประสงค์ของบริษัท เป็นภาพลักษณ์สู่ลูกค้ายิ่งไปกว่านั้น บรรยากาศยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้พนักงานได้มีแรงจูงใจที่จะบริการอย่างมีคุณภาพและการติดต่อระหว่างบุคคล (Contact Personnel) ต้องรู้ธรรมชาติของลูกค้าและให้บริการได้ตรงกับความต้องการของแต่ละบุคคล การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลโดยผ่านพฤติกรรมและทัศนคติ เป็นตัวบ่งชี้ของระดับคุณภาพของการบริการของบริษัทที่จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ ส่วนปัจจัยรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นระดับมากโดยมี เครื่องมืออุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น มีร้านค้า มีร้านอาหารมีรองลงมา จำนวนนักศึกษาไม่แออัด และมียามหรือระบบรักษาความปลอดภัยที่ น่าเชื่อถือ บรรยากาศที่ดี สวยงาม สะอาด และเหมาะสมในการเข้าศึกษามี และสถานที่สะดวกต่อการเดินทางเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลวิจัยครั้งนี้มีประเด็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานสาขาดนตรีศึกษาในสถานศึกษาทางระดับอุดมศึกษาได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้ทำการวิจัย

1.1 ด้านภาพลักษณ์ สาขาดนตรีศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ควรจัดกิจกรรมหรือการบริการวิชาการนอกสถานศึกษา ทั้งใน จังหวัดใกล้เคียงเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักต่อบุคคลภายนอก

1.2 ด้านหลักสูตร ปรับหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มตลาดทางดนตรีศึกษา

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน ควรสนับสนุนอาจารย์ผู้สอน มีความชำนาญเฉพาะทางตรงกับสาขาที่สอน มีการวางตัวที่เป็นแบบอย่างในสายงานวิชาชีพดนตรี

1.4 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ควรจัดให้มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลอื่น ๆ ให้เพียงพอต่อนักศึกษาและการเรียนการสอน

1.5 ด้านการบริหารจัดการของสาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ควรจัดการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ และข้อมูลข่าวสารของทางสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้เป็นที่แพร่หลายและเข้าถึงได้ง่าย

1.6 ด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัยศึกษาราชภัฏเพชรบุรี ควรจัดและปรับปรุงพื้นที่และบรรยากาศให้ร่มรื่นรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการเพิ่มกลุ่มนักศึกษาในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 12**

(พ.ศ. 2560-2579). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิคจำกัด.

ชลกาญจน์ ภาณุภูมิ. (2552). **การศึกษาการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป**

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Unpublished Master's thesis). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉานิก หวังพานิช. (2559). **แนวทางการจัดการชั้นเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา.**

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 20(1), 2-10.

ณรงค์ ปิฎกรัษต์. (2558). **แนวคิดและทิศทางการจัดการจัดระบบการศึกษาดนตรี.** สืบค้นจาก

www.smusichome.com

ดวงฤทัย แก้วคำ และวิมลพรรณ อาภาเวท. (2559). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับ**

ปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตดุสิต (Unpublished Master's thesis). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ทรงธรรม ชีระกุล และคณะ. (2553). **รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยในการเลือกตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับ**

บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา: หน่วยวิจัยสถาบันบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณ.

ธัญญ์วี วัฒนากร. (2557). **ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนดนตรี**

เอกชน หลักสูตรวิชาขับร้องในเขตกรุงเทพมหานคร (Unpublished Master's thesis).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). **การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 5).** กรุงเทพฯ :

บริษัท วิ.อินเตอร์ พรินท์ จำกัด.

ธรรศ อัมโร. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาครุศึกษาศาสตร์สากล คณะ**

มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2552. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 10(1), 11-22.

ปภาวี บุญกลาง. (2560). **ภาพลักษณ์องค์กรที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตร และ**

สหกรณ์การเกษตร กรมศึกษา สาขาในเขตอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. หลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

- พงศ์พันธุ์ ศิริสวัสดิ์. (2556). การศึกษาสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียน ในโรงเรียนดนตรีเอกชนในเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร (Unpublished Master's thesis). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พรรณพนัช จันทา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Unpublished Master's thesis). นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ภูมิจิตร ศรีวงษ์ราช. (2541). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการบริหารพัฒนาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดขอนแก่น (Unpublished Master's thesis). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกรี เจริญสุข. (2561). การพัฒนาดนตรีในมหาวิทยาลัยไทย. วารสารเพลงดนตรี, 23(7), 4-9.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: บริษัทธีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.
- เอกสิทธิ์ สนามทอง. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร (Unpublished Master's thesis). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- Kotler, P., and Armstrong, G. (2012). *Principles of Marketing* (14th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Kotler, P., and Keller, K.L. (2012). *Marketing management* (14th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row.
- Ofstad, H. (1961). *An Inquiry into The Freedom of Decision*. Oslo: Universities Press.
- Reeder, W. (1971). *Partial Theories from the 25 Years Research Programme on Directive Factors in Believer and Social Action*. New York: McGraw Hill.
- Schiffman and Kanuk. (2004). *Consumer Behavior* (7 ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Stoner, J.A.F. (1978). *Management*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.